

Každý tam jednou nemusí

Ke Klenovi jsme měli naplánováno přijet v odpoledních hodinách. Již od rána jsme v Edmontonu. Ráno byla zima naprosto ukrutná, takže seržant GU zavelel úderem sedmé posádce k naložení do korábu. Centrum Edmontonu nebylo ani moc velké, řekl bych tak 0,5 x 0,5 km. Co má být v Edmontonu, hlavním městě Alberta, k vidění, jsme nepochopili ani s hromadou prospektů, které jsme tak různě sezbírali. Jediná hojně inzerovaná pozoruhodnost, která byla v samém centru, byl unikátní Edmonton peed way systems. Jednalo se o to, že všechny mrakodrapy byly propojené sítí podchodů, nadchodů a průchodů. Takže člověk, který jede nakupovat, pracovat nebo se vzdělávat do centra, zaparkuje auto v jednom z parkingů a suchou nohou projde celé centrum od knihovny přes úřad, až třeba po různá zábavná centra. Systém je dokonale sterilní, ohromující, možná

Naše výprava před Klenovým domem

Přivítali jsme se s Klenem a s jeho paní a rázem jsme si padli do noty, jako bychom se včera rozešli. Klen nám ukázal dům a zahradu, pohostili nás bohatou večerí a společně jsme plánovali náš další program zde v Kanadě.

Ubytovali jsme se v suterénním bytu. Jako první jsme Klenovi dokonale rozložili jeho NTSC televizí poté, co jsme se nakonec s částečným úspěchem pokoušeli promítnout si záznamy z naší PAL videokamery. Ráno asi v sedm hodin slyšíme mocný hlas ranní písně. Snídaně už byla na stole. Loučíme se s Ywonia a společně s Klenem vyrážíme dvěma auty na několikadenní trek.

Bod číslo jedna - národní park Elk Island. Pro nás nejzajímavější zvířata v tomto parku jsou bizoni. A to jak pláňují, tak i lesní. Při kontaktu se zvířaty se podle pokynů nesmí vystupovat z auta a přibližovat se k nim na nebezpečnou vzdálenost. Auta bizonům nevadí, vadí jim lidi. Jakási skupinka Němců, která se objevila za námi tuto skutečnost nerespektovala a tak bylo nutné pozorování stádečka předčasné ukončit, to když jim šel vůdce stáda - bizon největší, vysvětlil, že už je trochu moc otravují. V tu chvíli jsme ocenili bezpečí auta a sílu jeho motoru.

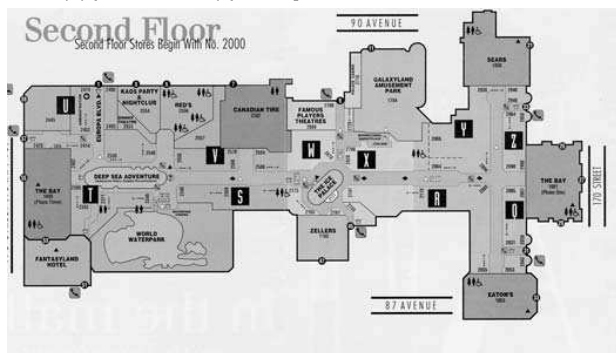
Bod číslo dvě - West Edmonton Mall
Jedná se o největší krytou obchodní a zábavní plochu na západní polokouli. Je to systém obchodů, bufetů a atrakcí všeho druhu s cílem co nejlépe oškubat zákazníka. Některé věci tu jsou však opravdu unikátní. Krytý zábavní park se svou obří horskou dráhou svedl některé jedince i k zakoupení jízdének. Na ledové ploše uprostřed obchůdků všeho druhu se prohánějí děti na bruslích. V systému nádrží prolouvají prosklené ponorky, ze kterých návštěvníci pozorují korálové útesy, roztočivné mořské ryby, pirátské poklady i jiné umělé

Jezero v Elk national parku

unikátní, ale hlavně naprosto mrtvý. Vybudované prostory pro obchody v nablýskaných propojovacích chodbách jsou prázdné. Lidí zde k vidění není také mnoho. Necháme se asi půl hodiny unášet a s pomocí mapky projdeme celé centrum.

Poučením tohoto dne bylo, že např. ulice 120 vede od severu na jih přes celé město. Když narazí na nějakou překážku jako například továrnu, sklady nebo třeba řeku, tak se ulice přeruší a pokračuje až o několik kilometrů dále za zmíněnou překážkou ve stejném směru a pod stejným názvem. Takže když jsme konečně našli Klenovu ulici a pak jsme si mysleli, že jí pojedeme, až narazíme na správné číslo domu, byl to naprostý nedostatek znalostí a před námi byly ještě dvě hodiny ježdění po městě.

Podrobná mapa West Edmonton Mall

Bizon, pro nás nejzajímavější obyvatel Elk national parku

hrůzy. O pár metrů dále se válejí lidi na pobřeží obrovského bazénu s pravověrnými vlnami. V delfináriu tančí delfíni na rytmus zpěváka Scattmanna.

Dost konzumu, vyrážíme do hor. Jedeme několik hodin na západ. Spíme na nádherném místě u jezera. Ráno se probudíme a okolo nás probíhá obojživelný muž, prototyp kanadského rybáře. Okolo pasu má nafouklé plovací kolo. Na nohou neopren a ploutve, v ruce prut. Takto odpochoval do vody. Začal tahat ryby a opět je vhazovat do vody. Ryb bylo prostě tolik, že by je nemohl spotřebovat. Nabízel nám, ale vzali jsme si ze skromnosti jen jednu. Večer jsme ji usmažili, bylo to lahodné. Celý den jsme strávili objížděním nádherných přírodních úkazů, které byly od sebe bohužel tak vzdálené, že naše zadky auto na dlouho neopouštěly. Počasí bylo trestuhodně hrozné, pět stupňů nad nulou opravdu člověka nezahřeje.

Aleš Tokaheya Sedláček